

УДК 346.1

Н.О. ГЕРАСИМЕНКО, канд. юрид. наук, науковий співробітник
Інститут економіко-правових досліджень Національної академії наук України, м. Київ

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПРИВАТИЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО МАЙНА: НОВІ ПІДХОДИ ТА ЇХ ЕКОНОМІЧНА ДОЦІЛЬНІСТЬ

Ключові слова: приватизація, державне майно, економічний суверенітет, принципи прозорості та відкритості, електронний аукціон, радник.

Проаналізовані деякі новели нормативно-правового регулювання засад приватизації державного майна України, а також перспективи впровадження новітніх інформаційно-комунікативних технологій продажу державного майна за принципами прозорості та відкритості. Запропоновано задля ефективного процесу координації процедури електронних торгів створити єдиний веб-портал он-лайн продажів державного майна. Обґрунтовано доцільність виключення норм щодо залучення радників у процес підготовки до приватизації та продажу об'єктів групи Г.

Вступ. Уже понад 20 років в Україні вибудовується ефективна система відносин власності, яка повинна забезпечити оптимальне використання національного економічного потенціалу та сприяти досягненню цілей і виконанню завдань соціально-економічного розвитку держави. З набуттям державної незалежності Україна увійшла в затяжний процес переходу від адміністративно-командної системи до ринкової із багатьма проблемами. Одна з них — функціонування державного сектора економіки за ринкових умов, передусім питання ефективного управління та використання державного майна. В останні два роки, з відомих усім причин, ця проблема актуалізувалася з новою силою, оскільки суверенітет, незалежність держави базується на потужній економічній основі, а економічний суверенітет не в останню чергу забезпечує національну безпеку країни.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання ефективного та раціонального управління об'єктами державної власності були предметом досліджень багатьох представників економічної та правової науки, серед яких: В.К. Мамутов [1], В.А. Устименко [2], Р.А. Джабраїлов [3], Р.Б. Прилуцький [4], В.И. Ляшенко, Ю.В. Макогон [5] та інші.

Метою даного дослідження є висвітлення законодавчих новел у сфері приватизації державного майна з встановленням ступеня їх відповідності засадам економічної політики держави щодо підвищення соціально-економічної ефективності виробництва та залучення фінансових коштів для здійснення структурної перебудови національної економіки.

Результати дослідження. 04 березня 2016 р. Президентом України П.О. Порошенком був підписаний Закон України від 16.02.2016 №1005-VIII «Про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення процесу приватизації» [6]. Як анонсується на офі-

ційному сайті Фонду державного майна України (далі по тексті — ФДМУ), саме ці зміни законодавства дають старт великій приватизації.

Вищезазначений Закон України від 16.02.2016, який був розроблений ФДМУ ще на початку літа 2015 р., містить декілька поправок до чинного Закону України «Про приватизацію державного майна». На думку автора, ці зміни можуть мати як позитивний, так і негативний вплив на реалізацію Стратегії сталого розвитку «Україна 2020» [7]. У пояснювальній записці до проекту цього Закону було зазначено, що метою прийняття змін до деяких законів України щодо вдосконалення процесу приватизації є удосконалення положень Закону України «Про приватизацію державного майна» в частині досягнення прозорості та відкритості приватизаційного процесу, посилення захисту національних інтересів у реформуванні відносин власності, формування чіткої, ефективної правової бази у сфері приватизації. На деяких із них варто зосередити увагу та з'ясувати — чи дійсно ці зміни сприятимуть досягненню вище окресленої мети.

Так, на законодавчому рівні серед інших основоположних принципів приватизації в статті 2 Закону України «Про приватизацію державного майна» (далі по тексті — Закон про приватизацію) були закріплені принципи відкритості та прозорості. Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 12.05.2015 р. № 271 «Про проведення прозорої та конкурентної приватизації в 2015—2016 роках» передбачено приватизувати понад 300 об'єктів, при цьому 44 об'єкти внесені до переліку заборонених до приватизації, для продажу яких ще необхідне рішення Верховної ради України [8].

Як позитивний приклад удосконалення процесу приватизації відповідно до принципів відкритості та прозорості хотілось би навести останні зміни в порядку проведення публічних закупівель, а саме використання електронної системи закупівель із застосуванням сучасних технологій. ФДМУ фактично в тестовому режимі вже зроблені перші кроки з упровадження сучасних механізмів продажу державного майна. Відповідно до Порядку проведення в електронній формі продажу об'єктів малої приватизації на аукціоні, у тому числі за методом зниження ціни, затвердженого наказом ФДМУ від 09.09.2015 р. № 1325 [9], відбу-

лися перші торги на Товарній біржі «Універсальна товарно-сировинна біржа» і показали доволі гарний результат. На електронний аукціон було виставлене неліквідне майно, на утримання якого за багато років пішло чимало державних коштів, яке нарешті знайшло приватного власника і тепер служитиме бізнесу покупця, приносить дохід у державний або місцевий бюджет у вигляді податкових надходжень.

Практика впровадження процедури електронних торгів довела, що вона є набагато простіша за класичну, зокрема: інформацію про продаж об'єкта можна знайти звичайним способом через Інтернет серед інших приватних оголошень у пошукових системах і зваживши всі за і проти, подати заявку на участь в аукціоні; не треба витрачати час та гроші на поїздки у ФДМУ для здачі документів та для участі в аукціоні; також ризик, що конкурент може домовитися з продавцем, зводиться до мінімуму. Зазначені переваги дистанційної участі сприяють залученню до процедур продажу державного майна більшої кількості учасників, ніж за старої системи.

І хоча начальник Управління приватизації об'єктів груп А, Д та Ж ФДМУ зазначає, що виставлення об'єктів на зовнішньому торговельному майданчику дає можливість додаткової реклами й значного поширення інформації про продаж [10], автор вважає, що з метою підвищення ефективності процедури електронних торгів повинен функціонувати єдиний веб-портал он-лайн продажів державного майна, адміністрування якого здійснюватиме ФМДУ. Таким чином замовник аукціону в особі ФМДУ повинен стати і організатором електронних аукціонів у результаті впровадження реформ, створення ефективної, прозорої, відкритої та гнучкої структури публічної адміністрації із застосуванням новітніх інформаційно-комунікативних технологій (е-урядування). А зароблені кошти (винагорода організатора аукціону, залученого замовником аукціону), які виплачуються покупцем у розмірі 1 % від початкової ціни об'єкта малої приватизації, щодо якого замовником аукціону прийнято рішення про продаж на аукціоні в електронній формі, будуть надходити у державний бюджет. І саме ці кошти можна буде спрямувати на рекламу й поширення інформації про продаж державного майна, ознайомлення ширшого кола потен-

ційних покупців із новим порядком проведення в електронній формі продажу об'єктів малої приватизації, здійснення інших заходів щодо залучення інвесторів.

З лютого 2015 р. до практики впровадження сучасних механізмів продажу в формі електронних аукціонів також долучився і Фонд гарантування вкладів фізичних осіб, що сприятиме прозорості процедури та зведенню до мінімуму «людського фактору» на аукціонах. На відміну від ФДМУ Фонд гарантування вкладів фізичних осіб планує продавати через Інтернет активи збанкрутілих банків, які коштують значно більше, ніж об'єкти малої приватизації [10].

Окрім того, що приватизація державного майна априорі повинна проводитися на принципах прозорості та відкритості, треба пам'ятати і про принцип створення сприятливих умов для залучення інвестицій. У цьому сенсі доречним було б тимчасово зупинити приватизацію об'єктів, які належать до «великої приватизації» і взагалі переглянути перелік об'єктів права державної власності, що підлягають приватизації відповідно до постанови Кабінету Міністрів України «Про проведення прозорої та конкурентної приватизації в 2015—2016 роках». Оскільки є потенційна загроза того, що вони будуть продані за дуже заниженою вартістю. Адже на сьогоднішній день, за даними Європейської бізнес асоціації, Україна має 2,5 із можливих 5 балів за Індексом інвестиційної привабливості (*International Business Compass*). На нашу думку, на стан інвестиційної привабливості вплинули такі об'єктивні фактори, як Антитерористична операція на Сході України, анексія Автономної Республіки Крим, втрата підприємствами ринків збуту, розрив економічних зв'язків, непродумана монетарна та валютно-курсова політика Національного банку України, проведення більш жорсткої фіскальної політики, падіння платоспроможності населення.

Позитивними змінами до законодавства про приватизацію в Україні з метою посилення захисту національних інтересів у процесі реформування відносин власності також треба визнати обмеження кола покупців об'єктів приватизації, а саме, згідно з частиною 3 статті 8 Закону про приватизацію в редакції Закону № 1005-VIII від 16.02.2016, не можуть бути покупцями:

- юридичні особи, власником більш як 25 % акцій (часток, паїв) яких є держава Україна;
- юридичні особи, власником будь-якої кількості акцій (часток, паїв) та / або кінцевим бенефіціарним власником (контролером) яких є резидент держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, чи держава, визнана Верховною Радою України державою-агресором;
- органи державної влади;
- працівники державних органів приватизації;
- державні господарські об'єднання, державні холдингові компанії, державні акціонерні товариства (компанії), їхні дочірні компанії та підприємства;
- особи, зареєстровані в офшорній зоні (перелік таких зон визначає Кабінет Міністрів України) чи країнах, включених FATF до списку країн, що не співпрацюють у сфері протидії відмиванню доходів, одержаних злочинним шляхом;
- особи, які прямо чи опосередковано перебувають під контролем осіб, кінцевим бенефіціарним власником (контролером) яких є особи, визначені в цій частині, або є пов'язаними особами таких осіб;
- юридичні особи чи пов'язані з ними особи, зареєстровані в державі, визнаній Верховною Радою України державою-агресором, або стосовно яких застосовано санкції відповідно до законодавства;
- фізичні особи чи пов'язані з ними особи, які мають громадянство держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, або стосовно яких застосовано санкції відповідно до законодавства [11].

Разом з позитивними змінами до українського законодавства про приватизацію хотілось би звернути увагу і на ті новели, які мають дискусійний характер та практичне застосування яких може призвести до негативних наслідків. Так, в частині сьомій статті 16 Закону про приватизацію закріплюється можливість залучення на конкурсних засадах радників у процес підготовки до приватизації та продажу об'єктів групи Г у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку.

Відповідно до класифікації об'єктів приватизації, до групи Г належать: єдині майнові комплекси державних підприємств та акції акціонерних товариств, які на момент прийнят-

тя рішення про приватизацію (продаж) мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави або ознаки домінування на загальнодержавному ринку товарів (робіт, послуг), підприємств оборонно-промислового комплексу, а також об'єкти, визначені уповноваженими органами управління як такі, що потребують застосування індивідуального підходу до приватизації (такі, що мають унікальні виробництва, використовують рідкісні ресурси (нематеріальні активи, ноу-хау, включаючи науково-дослідні та проектно-конструкторські організації та установи, які відповідають таким вимогам). Підприємством, що має ознаки домінування на загальнодержавному ринку товарів (робіт, послуг), вважається підприємство, яке має частку на загальнодержавному ринку товарів (робіт, послуг), що перевищує 35 %, або разом з одним чи двома іншими підприємствами має на такому ринку сукупну частку, що перевищує 50 %, або не більш ніж з чотирма іншими підприємствами має на такому ринку сукупну частку, що перевищує 70 % [11].

Конкурсний відбір радників повинен здійснюватися з дотриманням принципів конкуренції, рівноправності, загальнодоступності, гласності та прозорості, незалежності членів конкурсної комісії. Критерії, що встановлюються Кабінетом Міністрів України, мають передбачати, зокрема: досвідченість радника у виконанні аналогічних завдань; можливість центрального представництва та залучення інших консультантів; компетентність (кваліфікація, досвід, знання та навички); запропоновану радником методику підготовки до продажу, стратегію продажу, матеріально-технічне забезпечення та організацію проекту; запропоновані радником терміни підготовки до продажу та продажу об'єкта приватизації.

Залучення та визначення радників для підготовки до приватизації та продажу об'єктів здійснюються за рішенням Кабінету Міністрів України. У рішенні Кабінету Міністрів України встановлюються такі основні завдання радників: збір інформації та аналіз економічних, технічних та фінансових показників діяльності підприємства; приведення основних показників бухгалтерської звітності підприємства у відповідність зі стандартами бухгалтерського обліку; проведення аудиту; визначення інвестиційної привабливості підприємства та можли-

вих шляхів її підвищення, шляхів реструктуризації кредиторської заборгованості, рекомендацій щодо встановлення основних цін і тарифів на продукцію та послуги, маркетингової політики, інших заходів; забезпечення проведення незалежної оцінки з метою визначення вартості пакетів акцій та подання звіту про оцінку майна для затвердження державним органом приватизації; підготовка документації про підприємство згідно з вимогами законодавства про захист економічної конкуренції; здійснення заходів щодо пошуку потенційного інвестора [6].

Також у цій статті встановлюються обмеження щодо осіб, які не можуть бути радниками. Оплата послуг радників здійснюється за рішенням Кабінету Міністрів України за рахунок коштів державного бюджету та / або міжнародних організацій.

З метою надання об'єктивної оцінки вищезазначеного положення в рамках даного дослідження варто звернути увагу на історичний досвід участі іноземних радників у процесі реформування політичної та економічної систем на початку 1990-х рр. на теренах колишніх республік Радянського Союзу, в яких, як і в Україні, відбувалися масштабні процеси роздержавлення майна.

Так, на початку 1992 р. консультантами першого віце-прем'єра Російської Федерації Анатолія Чубайса стали професори Гарварда Андрій Шлейфер і Джонатан Хей. Джонатан Хей очолював московське відділення нині закритого Гарвардського інституту міжнародного розвитку. Андрій Шлейфер, який до цих пір працює в Гарвардському університеті, в 1994—1997 рр. перебував у Москві від Гарвардського інституту міжнародного розвитку в рамках американської програми допомоги Росії у справі переходу на ринкову економіку. На здійснення цієї програми Гарвардський університет отримав від Американського агентства з міжнародного розвитку (USAID) 34 мільйони доларів. У Москві обидва американці також значилися радниками Федеральної комісії з цінних паперів, яка в той час отримувала від всляких західних організацій багатомільйонні гранти на формування в Росії фондового ринку. У травні 1997 року Американське агентство з міжнародного розвитку, яке здійснювало фінансування проектів Шлейфера і Хей, звинуватило їх у використанні статусу консультантів для

особистого збагачення: будучи фахівцями з цінних паперів, вони самі були гравцями на російському фондовому ринку. 28 червня 2004 р. федеральний окружний суд Бостона після чотирьох років розслідування визнав їх винними в злочинній змові з метою обману уряду США. Також суддя Дуглас Вудлок дійшов висновку, що університет не має нести відповідальність за дії співробітників Шлейфера і Хея, які вийшли за межі контракту. Про те, до яких наслідків призвела діяльність радників-консультантів у Російській Федерації, жодних, окрім журналістських та наукових, розслідувань не здійснено.

З 1992 р. офіційним представником уряду, а з 1995 р. радником президента Казахстану Нурсултана Назарбаєва був керівник нью-йоркського банку *Mercator* Джеймс Гіффен. У його обов'язки входило укладання контрактів із зарубіжними партнерами на продаж і видобуток казахської нафти. 31 березня 2003 р. Джеймс Гіффен був заарештований в Нью-Йорку за звинуваченням у посередництві у хабарництві: гроші призначались казахським чиновникам в обмін на вигідні контракти.

У середині 1990-х років президент ізраїльської корпорації «Мерхав» Йосиф Майман був призначений спецрадником президента Туркменії Сапармурата Ніязова з розвитку газової галузі. За даними ЗМІ, користуючись дружніми стосунками з Туркменбаші, ізраїльтянин взяв під свій контроль весь нафтогазовий бізнес країни. У липні 2004 року в Ізраїлі він став фігурантом справи про безпідставні звинувачення з боку міністра інфраструктури країни Йосипа Парицького, який виступав проти доручення Й. Майману ряду вигідних контрактів.

У серпні 2000 р. радником президента Грузії Едуарда Шеварднадзе з питань економічних реформ був призначений відомий польський реформатор Лешек Бальцерович. Реформувати грузинську економіку поляку не вдалося, оскільки уряд ігнорував його рекомендації. Восени 2003 р. Бальцерович покинув посаду у зв'язку із закінченням контракту.

25 листопада 2004 року радником президента Таджикистану Емомалі Рахмонова став экс-глава європейського департаменту МВФ британець Джон Одлінг-Смі, відомий тим, що консультував прем'єра Гани Кофі Бусіа, що призвело до економічної кризи в країні. Після перевороту в січні 1972 р. його вислали з Гани [12].

Як бачимо, наведені приклади залучення радників до вирішення питань, які стосуються управління об'єктами права державної власності, свідчать про можливість створення загроз національним інтересам держави, тому що є дуже велика вірогідність того, що інтереси радника не будуть співпадати з національними інтересами. Тому вважаємо за необхідне внести законодавчу ініціативу про виключення частини сьомої статті 16 Закону України «Про приватизацію державного майна» та інших положень щодо залучення радників у процес підготовки до приватизації та продажу об'єктів групи Г.

Висновки. Варто наголосити, що удосконалення процесу приватизації має відбуватися з метою підвищення соціально-економічної ефективності виробництва та залучення коштів для здійснення структурної перебудови національної економіки. Натомість наразі метою реформування законодавства про приватизацію державного майна, зокрема цілісних майнових комплексів державних підприємств, стало лише створення умов для швидкого наповнення державного бюджету у будь-який спосіб для вирішення сьогоденних проблем. Без бачення перспектив відтворення наслідків цих процесів у майбутньому.

Підтвердженням цього факту є не лише інформація в засобах масової інформації про те, що Прем'єр-міністр України виставив «Україну на продаж», але і ті нормативно-правові акти, які ухвалює Кабінет Міністрів України щодо приватизації державного майна. Необхідно визнати помилковим підхід, згідно з яким приватизація є основним засобом подолання таких негативних явищ у нашій державі, як корупція та тіньова економіка, нівелюючи при цьому потребу у підвищенні ефективності управління державним майном.

Треба відзначити, що приватизація державного майна має відбуватися лише тоді, коли застосування інших правових форм реалізації державою повноважень власника (оренда, концесія, державно-приватне партнерство) не призвели до підвищення соціально-економічної ефективності виробництва та залучення коштів для здійснення структурної перебудови національної економіки. Отже, на тлі політичної нестабільності та соціально-економічної кризи активізація масштабних процесів приватизації, особливо інвестиційно привабливих

об'єктів загальнодержавного значення, може призвести до втрати економічного суверенітету країни, в основі якого лежить економічна самостійність.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Мамутов В.К. Правовое обеспечение экономического суверенитета в условиях международной интеграции / В.К. Мамутов // Раздел к докладу по исследовательскому проекту «Национальный суверенитет Украины в условиях глобализации». — Донецк, 2011. — 105 с.
2. Устищенко В.А. Державно-приватне партнерство як форма використання публічної власності / В.А. Устищенко, Р.А. Джабраїлов // Державний інформаційний бюлетень про приватизацію. — 2011. — № 1 (221). — С. 29—36.
3. Джабраїлов Р.А. Сохранение объектов права государственной и коммунальной собственности — основа защиты национальной экономики / Р.А. Джабраїлов // Материалы седьмой международной научно-практической конференции «Экономико-правовые исследования в XXI веке: правовые проблемы эффективного использования объектов публичной собственности» (Донецк, 22—29 апреля 2011 г.) [Электронный ресурс]. — Режим доступа: www.hozpravo.com.ua/conferences/arhiv/uchastnik.php?ELEMENT_ID=566&ID=606
4. Прилуцький Р.Б. Принципи господарювання і модернізація господарського законодавства України на сучасному етапі розвитку / Р.Б. Прилуцький // Вісник господарського судочинства. — 2011. — № 3. — С. 73—81.
5. Ляшенко В.И. Национализация и приватизация предприятий (Опыт Франции для Украины): монография / В.И. Ляшенко, Ю.В. Макогон; изд. 2-е, испр. и доп. / Мин-во образования и науки Украины, ДонНУ; НАН Украины, Ин-т экономики пром-ти. — Донецк, 2009. — 492 с.
6. Про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення процесу приватизації: Закон України від 16.02.2016 №1005-VIII [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1005-19>
7. Про Стратегію сталого розвитку «Україна — 2020»: Указ Президента України від 12.01.2015 № 5/2015 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>
8. Про проведення прозороти та конкурентної приватизації в 2015-2016 роках: Постанова Кабінету Міністрів України від 12.05.2015 р. № 271 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/271-2015-p/page2>
9. Про затвердження Порядку проведення в електронній формі продажу об'єктів малої приватизації на аукціоні, у тому числі за методом зниження ціни: Наказ Фонду державного майна України від 09.09.2015 року № 1325 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.spfu.gov.ua/userfiles/files/nakaz1325.pdf>
10. Приватизація on line // Бюлетень приватизації. — № 1. — 2015. — С. 20—23 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.spfu.gov.ua/userfiles/files/20-22.pdf>

11. Про приватизацію державного майна: Закон України від 04.03.1992 № 2163-XII [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2163-12/page>
12. Кому помогли иностранные советники в СНГ // Газета «Коммерсант» [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.kommersant.ru/doc/547467>

REFERENCES

1. Mamutov V.K. (2011), *Pravovoe obespechenie jekonomicheskogo suvereniteta v uslovijah mezhdunarodnoj integracii* [Legal maintenance of economic sovereignty under international integration] Razdel k dokladu po issledovatel'skomu proektu "Nacional'nyj suverenitet Ukrainy v uslovijah globalizacii", IJePI NAN Ukrainy, Doneck, Ukraine.
2. Ustyimenko V.A. (2011), "Reigning-private partnership yak form vikoristannya publichnoї vlasnosti", *Derzhavnyy informatsiynyy byuletен' pro pryvatyzatsiyu*, vol. 1 (221), pp. 29-36.
3. Dzhabraїlov R.A. (2011), "Preservation of objects of state and municipal property — the basis of the protection of the national economy" *Materialy sed'moj mezhdunarodnoj nauchno-prakticheskoy konferencii* [Proceedings of the seventh international scientific-practical conference], *Jekonomiko-pravovye issledovanija v XXI veke: pravovye problemy jeffektivnogo ispol'zovanija ob'ektov publichnoj sobstvennosti*, [Economic and legal research in the twenty-first century: legal problems of efficient use of public property] Doneck, Ukraine, available at: http://www.hozpravo.com.ua/conferences/arhiv/uchastnik.php?ELEMENT_ID=566&ID=606 [Accessed 10 March 2016].
4. Pryluts'kyy R.B. (2011), "The principles of economic modernization and economic legislation of Ukraine at the present stage of development", *Visnyk hospodars'koho sudochynstva*, vol. 3, pp. 73—81.
5. Ljashenko V.I. (2009), *Nacionalizacija i privatizacija predpriyatij (Opyt Francii dlja Ukrainy)* [Nationalization and privatization of enterprises (France Experience for Ukraine)], 2nd ed, Min-vo obrazovanija i nauki Ukrainy. DonNU; NAN Ukrainy. In-t jekonomiki prom-ti, Doneck, Ukraine.
6. The Verkhovna Rada of Ukraine (2016), The Law of Ukraine "On amendments to some laws of Ukraine to improve the process of privatization", available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1005-19> [Accessed 10 March 2016].
7. President of Ukraine (2015), "On the strategy of sustainable development «Ukraine 2020», available at: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/5/2015> [Accessed 10 March 2016].
8. Cabinet of Ministers of Ukraine (2015), "On conducting a transparent and competitive privatization in the years 2015-2016", available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/271-2015-p/page2> [Accessed 10 March 2016].
9. Fund of State Property of Ukraine (2015), «On approval of electronically sale of small privatization at auction, including by reducing prices», available at: <http://www.spfu.gov.ua/userfiles/files/nakaz1325.pdf> [Accessed 10 March 2016].
10. "Privatization online" (2015), *Byuletен' pryvatyzatsiyi*, vol. 1, pp. 20-23, available at: <http://www.spfu.gov.ua/userfiles/files/20-22.pdf> [Accessed 10 March 2016].

11. The Verkhovna Rada of Ukraine (1992), The Law of Ukraine "On privatization of state property", available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2163-12/page> [Accessed 10 March 2016].
12. "Whom assisted foreign advisers in the CIS", *Gazeta Kommersant*, available at: <http://www.kommersant.ru/doc/547467> [Accessed 10 March 2016].

Надійшла 11.03.2016

Н.А. Герасименко

Институт экономико-правовых исследований
НАН Украины, г. Киев

**ПРАВОВОЕ РЕГУЛИРОВАНИЕ ПРИВАТИЗАЦИИ
ГОСУДАРСТВЕННОГО ИМУЩЕСТВА:
НОВЫЕ ПОДХОДЫ И ИХ ЭКОНОМИЧЕСКАЯ
ЦЕЛЕСООБРАЗНОСТЬ**

Проанализированы некоторые новеллы нормативно-правового регулирования основ приватизации государственного имущества Украины. Проанализированы перспективы внедрения новейших информационно-коммуникативных технологий продаж государственного имущества на принципах прозрачности и открытости. Предложено для эффективного процесса координации процедуры электронных торгов создать единый веб-портал он-лайн продаж государственного имущества. Обоснована целесообразность исключения норм по привлечению совет-

ников к процессу подготовки к приватизации и продажи объектов группы Г.

Ключевые слова: приватизация, государственное имущество, экономический суверенитет, принципы прозрачности и открытости, электронный аукцион, советник.

N.O. Herasymenko

Institute of Economic and Legal Researches
of NAS of Ukraine, Kyiv

**LEGAL REGULATION PRINCIPLES
OF STATE PROPERTY PRIVATIZATION:
NEW APPROACHES AND ECONOMIC VIABILITY**

The article analyzes some of the novel regulatory State Property Privatization bases. The prospects of the introduction of new information and communication technologies sales of state property on the principles of transparency and openness. It is proposed for the effective coordination of the procedures for electronic trading to create a single web portal on-line sales of state property. The expediency of exclusion rules to attract advisers in the process of preparing for the privatization and sale of objects of the group G.

Key words: privatization, state property, economic sovereignty, the principles of transparency and openness, an electronic auction, the adviser.